

ROČENKA

2025

PROPOJENÝCH FARNOSTÍ

Velký Týnec

Rok 2025 byl spojen s několika významnými událostmi.

Tou nejdůležitější byla změna vedení naší farnosti, kdy dosavadní duchovní správce otec Tomasz Žurek, rozhodnutím otce arcibiskupa, byl po třech letech působení ve Velké Bystřici a v Hlubočkách nově pověřen správou farností Vsetín a Liptál, a zároveň se stal děkanem vsetínského děkanátu. Novým administrátorem naší farnosti se stal otec Milan Maštera, který

doposud působil jako kaplan ve farnosti Přerov. Kromě naší farnosti byl pověřen správou farností Hlubočky a Velký Týnec. Uvedení do úřadu olomouckým děkanem otcem Michalem

Pořízkem se uskutečnilo 11. července. S otcem Tomaszem jsme se rozloučili při mši sv. v neděli 13. července a při odpoledním programu na farní zahradě jsme zároveň oslavili jeho 40. narozeniny. Po oslavě se otec Tomasz vydal na pouť do Santiaga, kterou dokončil právě v den svých narozenin.

Druhou událostí byla oslava 750 let města Velká Bystřice, do jehož programu se zapojili všechny spolky a organizace. Ve farním kostele byl v sobotu 27. 9. den otevřených dveří, doprovázen výkladem. Nedělní program byl zahájen slavnostní mší svatou, kterou vedl opat strahovského kláštera Daniel Peter Janáček, O.Praem. a doprovázel ho jáhen Gottfried Daniel Berger.

Třetí významnou událostí pro naši farnost se stalo kněžské svěcení výše uvedeného, našeho farníka, Gottfrieda Daniela Bergera O.Praem, pocházejícího z Bukovan, které se uskutečnilo 25. října v Praze a následně 1. listopadu sloužil primiční mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku. Obou těchto událostí se zúčastnili farníci z našich farností. Otec Gottfried bude jako člen řádu premonstrátů působit v Jihlavě.

Vzhledem k velkému zaneprázdnění otce Milana bylo rozhodnuto o pověření několika farníků, mužů a žen, službou akolytů, kteří budou vypomáhat podávat svaté přijímání a zároveň vést bohoslužby slova v kaplích a farních kostelích. Mohli jsme se stále setkávat u stolu Páně a prožívat společné setkávání.

Tým akolytů a služebníků eucharistie je od letošního roku ve složení: Fojtíková Eva, Chudíková Pavla, Krätschmerová Eva, Šustek Vojtěch, Vážan Tadeáš, Lakomý Zdeněk, Zendulka Tomáš.

V uplynulém roce v prostorách fary probíhal pravidelný život farnosti, jako je výuka náboženství pro děti od první do deváté třídy, čtení pro děti. Celkově se vyučovalo v pěti skupinách. Zvláštní pozornost je věnována dospělým, kteří se připravují na přijetí křtu. V uplynulých měsících pokračovalo vyučování náboženství pro dospělé.

I v tomto roce se nás dotkla změna času bohoslužeb, která znovu otřásla návštěvností bohoslužeb. Citelně se ukázalo, čím je pro nás společenství a jak se umíme přizpůsobit změnám.

Velkým poutem, které nás spojuje, je nejen návštěva mší svatých a bohoslužeb slova, ale i návštěva farní kavárny po nedělní mši svaté. Díky dobrovolníkům, kteří se snaží připravit příjemné prostředí a mimo kávu i spoustu dobrot, se sbližujeme a prožíváme opravdové farní společenství. Mši svatou u nás nekončí náš farní a společný život, ale pokračuje dál!

S farní knihovnou jsou spojeny i Večery v knihovně, kde se farníci setkávají se zajímavými osobnostmi nejen z naší farnosti.

Bohoslužby se konají kromě farního kostela také v kostelíku v Bukovanech, v kapli v Bystrovanech a v kapli v Přáslavicích. V ostatních kaplích jsou bohoslužby jen ojediněle.

Ve farnosti působí společenství Živého růžence, klub Archa, který se věnuje dříve narozeným, společenství středoškolské a vysokoškolské mládeže, školní mládeže, společenství ministrantů, společenství mužů a společenství manželů.

O duchovní hudbu se stará chrámový sbor, který doprovází liturgii a pořádá ve farním kostele i koncerty. Středeční bohoslužby doprovází schola rodiny Vlkových a jejich přátel. Dětské mše svaté doprovází dětská scholička.

Na počátku měsíce ledna se uskutečnila již tradiční Tříkrálová sbírka. Koledníci obdrželi ve farním kostele požehnání a následně prošli obcemi farnosti. Ve farnosti se celkem vybralo 254 597 Kč.

O Velikonocích na Velký Pátek se uskutečnila již tradiční křížová cesta vedoucí z farního kostela k jednotlivým kaplím farnosti se zastávkou v Domě pokojného stáří sv. Anny. Putování se zúčastnilo několik desítek poutníků.

O prázdninách se opět uskutečnil příměstský farní tábor na farní zahradě. Kolem čtyřiceti dětí zde prožily pěkné chvíle, kde nechyběl ani duchovní program, sport a hry.

Koncem prázdnin slavíme patrocinium našeho farního kostela, který je zasvěcen Stětí sv. Jana Křtitele. V neděli 24. srpna se uskutečnil Farní den, který začal mši svatou

a v odpoledních hodinách následovalo svátostné požehnání, na něž navázal kulturní program určený dětem i dospělým na farní zahradě. Jeho součástí byly hry pro děti, hudební vystoupení a farníci se postarali o bohaté občerstvení.

4. října se uskutečnila ve Svěsedlicích obecní slavnost, zahájená mši svatou v místní kapli.

2. listopadu na Památku zesnulých se uskutečnil společný průvod na místní hřbitov, kde proběhla krátká bohoslužba a následně jsme navštívili hroby svých příbuzných a známých.

Jako každoročně před Štědrým dnem, donesli skauti z Velké Bystřice do kostela betlémské světlo, které putovalo z Betléma do Rakouska a odtud do dalších zemí Evropy. Toto světlo si mohli lidé donést do svých domovů a bylo několik dní k dispozici v prostorách kostela.

Krásnou aktivitou se stalo již druhým rokem pořádané zdobení kostela před vánočními svátky. Zdobení začalo na faře ve společenské místnosti. Babičky napekly vánočky a uvařily kakao pro děti. Společně se nasnídali a popovídali. Bylo to opravdu krásné mezigenerační propojení. Až poté, co se děti nasýtily, se šlo zdobit kostel.

Vánoční svátky začaly 24. 12. odpoledne bohoslužbou slova vedenou akolyty, které se zúčastnilo velké množství dětí a rodičů. Večer následovala Půlnoční mše svatá, která byla doprovázena cimbálovou muzikou Parádnice.

Na Boží hod vánoční místní orlové předvedli pásmo o narození Ježíše Krista Živý Betlém, doprovázené hudebníky a přítomní si také mohli společně zazpívat vánoční koledy.

8. 5. Farní pouť na Svatý Kopeček

26. 4. Děkanátní pouť v Olomoucké katedrále za obnovu rodin a za nová kněžská a řeholní povolání.

Mezi pracovními společenstvími nelze opomenout úklidové skupinky žen a mužů, kteří se starají o úklid kostela a kaplí, sečení trávy, aby v okolí kostela a fary tráva nepřerostla.

Ve farnosti máme nespočet výborných „solistů“, kteří samostatně vykonávají nezištné práce pro blaho farnosti a jejich služby nejsou tak viditelné. Všem těmto dobrodincům Pán Bůh zaplatí.

Tento rok je také spojen se změnou v čele katolické církve. Dne 21. 4. 2025 zemřel v 88 letech svatý otec František. Jeho nástupcem byl zvolen 8. května Lev IV. - vlastním jménem Robert Francis Prevost, narozen 14. září 1955 v Chicagu.

Obřady:

Pohřby	10
Křty	9
Svatby	1
První svaté přijímání	6

Hospodaření farnosti

Příjmy

Nájemné z bytových a nebytových prostor, příjem z FTV elektrárny a pachtovné.	581 tis. Kč
Dary na kostel a kostelní sbírky	549 tis. Kč
Energie od nájemníků	154 tis. Kč
Dotace na činnost od města	10 tis. Kč
Přijaté zálohy	35 tis. Kč
Příjmy celkem	1.329 tis. Kč

Na účelové sbírky jsme vybírali na opravu plotu u hlavního vstupu 55.612,- Kč a opravu sakristie 76.178,- Kč. Tyto částky jsou již zahrnuty v darech.

Výdaje

Opravy a údržba	384 tis. Kč
Drobný majetek	136 tis. Kč
Bohoslužebné výdaje	17 tis. Kč
Režijní náklady	74 tis. Kč
Daň z nemovitostí	36 tis. Kč
Mzdový a pojistný fond	21 tis. Kč
Ostatní služby a výdaje	66 tis. Kč
Energie včetně nájemníků	266 tis. Kč
Celkem výdaje	1.000 tisíc Kč

Zahájili jsme opravu dlážděné plochy na farním dvoře a za farou cca 320 tis Kč, opravu kamenné opěrné zdi za farou cca 120 tis. Kč, opravu plotu a zdi u hlavního schodiště s novým základem cca 130 tis. Kč.

V roce 2026 chceme dokončit výše uvedené opravy. K těmto opravám přibude oprava sakristie včetně nových skříní, dodláždění chodby na faře a ve spolupráci s obcí Bukovany také oprava fasády kostela sv. Antonína Paduánského v Bukovanech.

Mezi dlouhodobější plánované opravy patří:

1/ Rekonstrukce střechy na farní budově 5 mil Kč.

Do střechy zatím nezatéká, ale krov je dlouhodobě v nevyhovujícím stavu.

2/ Oprava fasády na kostele 2 mil Kč.

3/ Oprava ohradních zdí fary 0,5 mil Kč a opěrné zdi u kostela 1 mil. Kč.

4/ Restaurování dřevěného korpusu kříže v kostele 600 tisíc Kč.

5/ Restaurování hlavního oltáře včetně sochařské výzdoby 2,5 mil. Kč.

6/ Oprava krovu na kostele 200 tis. Kč

7/ Renovace vnitřního dřevěného schodiště a chodby v patře fary 300 tis Kč.

Nemáme vypracované rozpočty, ale uvedené částky vychází z dřívějších nabídek a současných odhadů cen.

Fond Donátor

Pro potřeby financování platů kněží arcibiskupství olomoucké založilo program Donátor, kde jednotliví věřící mají možnost přispívat na mzdy duchovních. Celá naše farnost se aktivně zapojila a brzy byla požadovaná částka, vypočítaná podle sčítání farníků na 86.400,- Kč, vybrána. Velké Pán Bůh zaplať. Je vidět, že farnost má zájem o kněze.

Kdo zpívá, dvakrát se modlí

Chrámový sbor působí v naší farnosti nejméně od třicátých let minulého století. Začátkem 70. let vznikla tzv. „Banda“, která pod vedením Vladimíra Procházky nahradila tehdy již spíše trosky původního sboru. Velkým štěstím a řízením Boží milosti bylo, že se této mladé muzikální skupiny záhy ujal P. Josef Olejník. Hledal tehdy těleso, které by mohlo zpívat na kněžském svěcení posledního ročníku bohoslovců režimem opět zavřeného kněžského semináře. Otec Olejník pak náš sbor vedl téměř do své smrti v roce 2009, tedy 33 roků. Zvláště v 80. letech, kdy jsme byli jeden z mála fungujících chrámových sborů, jsme zpívali na desítkách různých slavností po celé Moravě. Kontinuita nebyla od té doby nikdy přerušena, dokonce jsou mezi námi ještě zpěvačky, které tu byly už při zrodu „Bandy“.

V současnosti se orientujeme především na zpívání při liturgii s myšlenkou na její krásu a důstojnost. Přece však občas zatoužíme po zprostředkování hudby, která nás tak naplňuje, i dalším posluchačům. Proto občas uskutečníme nějakou zajímavou akci, jako například zpívané pašije, křížovou cestu, vánoční mši nebo koncert v jiné farnosti – v poslední době například v Prakšicích, kde působí náš bývalý duchovní správce, O. Josef Opluštil.

Ola Gjeilo: Sunrise Mass – výjimečný koncert ve Velké Bystřici

V rámci pestrého programu oslav 750. výročí Velké Bystřice zazněl 27. září 2025 v našem farním kostele Stětí sv. Jana Křtitele mimořádný hudební projekt – koncertní provedení „Sunrise Mass“, duchovního díla současného norského skladatele Ola Gjeila. Na jeho interpretaci se podílel Velkobystřický chrámový sbor společně se sbory Bel Canto a OLIO z Olomouce a komorní smyčcový orchestr.

Ola Gjeilo (nar. 1978) patří mezi nejvýraznější osobnosti současné sborové tvorby. Jeho hudba se vyznačuje charakteristickou kombinací filmové atmosféry, klasické tradice a jemné severské poetiky. „Sunrise Mass“, premiérovaná v roce 2008 v Oslu, se rychle zařadila mezi nejhranější moderní kompozice pro sbor a smyčce.

Provedení ve Velké Bystřici nabídlo posluchačům nejen umělecký zážitek, ale i chvíli zastavení a ztišení v prostoru chrámu. Zpěváci našeho sboru i sborů olomouckých spolu se smyčcovým orchestrem vytvořili pod taktovkou Ondřeje Nakládala interpretační celek, který vyzdvihl jak jemnost, tak dramatickou sílu Gjeilovy hudby.

Přibližně pětáctyřicetiminutová mše zanechala hluboký dojem svou zvukovou barevností, emocionální intenzitou a poselstvím pokoje, naděje a vnitřního světla.

Na přípravě a nácviku se podílely Iva Juránová a Jana Synková jako sbormistryně zúčastněných sborů a Lenka Černínová jako koncertní mistryně komorního smyčcového orchestru.

Koncert se setkal s mimořádně silným pozitivním přijetím. Po jeho skončení zaznívala v kostele

řada dojemných reakcí:
„Nečekal jsem, že moderní duchovní hudba může být tak strhující.“
„...nádherný klid, který člověk jen tak nezažije.“
„Krásný koncert. Takové provedení bych čekala spíš na velkém festivalu, a ne u nás.“
„Bylo to silné, niterné a profesionální.“
„Jako by se ten kostel rozzářil zevnitř.“

Návštěvníci se shodovali, že šlo o jeden

z nejpůsobivějších koncertů, které ve Velké Bystřici v posledních letech zazněly, a tak se tento kulturní počín stal jedním z vrcholů oslav výročí Velké Bystřice.

Během krátké doby se skladba dočkala i dvou repríz: v Moravském Berouně a v Bystrovanech. Další provedení zazní letos v rámci Podzimního festivalu duchovní hudby v Olomouci.

Tímto zároveň zveme mezi nás nové zpěváky:

Prosíme, máte-li vztah k hudbě (a nemáte-li například čas chodit v pátek uklízet kostel nebo v sobotu sekat trávu na farní zahradě ☺), přijďte podpořit sbor a zažít tak s námi pocit krásného i smysluplného. Nejsou až tak důležité pěvecké zkušenosti, ale spíš ochota věnovat svůj čas.

Těšíme se na vás!

Ivana Juráňová, Petr Nakládal

Klub Archa

Tento klub vznikl na popud otce Josefa. Když mi to poprvé řekl, že bychom se my starší ženy mohly scházet na faře, nedovedla jsem si to moc představit. Pak ale oslovil Janu Chudíkovu a ta uvedla tento klub v realitu.

Začaly jsme se scházet, a protože měla vždy zajímavý program, tak jsme to uvítaly a začaly chodit. Nejprve si připravíme kávu a malé pohoštění, které si donesme.

Zprvu jsme dělaly různé ruční práce, což nás bavilo. Ať to bylo tvoření z korálků, ubrousková technika na obrázky nebo květináče apod. Někdy jsme si vzaly i nějakou společenskou hru, nebo nám otec Josef nebo Jana pustila nějaký zajímavý film. Začaly jsme si na sebe zvykat a za chvíli jsme to braly jako dobrou věc. Pak nám otec Josef nabídl i mši sv., kterou jsme měly vždy první čtvrtek v měsíci. I když někdo přímo do kostela nechodil, ale přesto se mše sv. zúčastnil. K vánocům nám koupil

hru o Česku a někdy si s námi i zahrál, takže to bylo i pro něho povzbuzení, protože byl na faře sám a až později si vzal k sobě na faru svoji maminku.

Když J. Ch. nastoupila do práce a nemohla již s námi chodit, tak jsem se vedení ujala já, abychom mohly být pospolu. Až na jednu jsme byly všechny vdovy a tak jsme byly rády za kus řeči ve společnosti ostatních. Někdy jsem vzala i nějakou knihu z knihovny a něco si četly. Ale hlavně nám nebylo již tak smutno.

Když přišel otec Tomasz, rád se také někdy s námi pobavil nebo nám řekl něco navíc. Zpočátku i on nám sloužil mše sv., ale když mu potom přidali výuku ve škole, nemohl už ve čtvrtek být s námi a tak jsme se shromažďovaly ve středu, abychom se jí mohly zúčastnit.

Dnes nás chodí již 12, nemáme už tak hbité prsty, abychom mohly tvořit různé věci a tak jsme rády i té společné kávé a posezení. Ale hlavně netrpíme takovou samotou jako dříve a velmi se těšíme na společné chvíle. Když to jde, tak si naplánujeme i nějaký výlet, návštěvu Galerie nebo návštěvu místní knihovny, kde má i J. Ch. svoji kancelář a může být s námi. Když může, tak i dnes nám občas pustí nějaký film.

Anna Králíčková

Farní tábor

První turnus

Farní tábor 2025 je nezapomenutelná vzpomínka jak pro vedoucí, tak pro děti. Prožili jsme tu skvělý týden plný srandy, napětí, radosti a dobrodružství. Tentokrát to byla hudební fakulta. A proto se naši vedoucí na chvíli stali členy hudební skupiny Karlovi andělci.

Každý den tábora začal bohoslužbou slova pod vedením Evy Krätschmerové. Doprovázena byla, jako každý rok, naší malou středeční scholičkou. V pondělí se děti rozdělily do svých hudebních skupinek a daly si jména. Další dny si postupně kreslily svůj plakát se svými obličejí. Dočkaly se také týmových soutěží jako vodní hry a další sportovní aktivity. Vyrobyly si také svůj vlastní bubínek, mikrofon či rolničky. Vyzkoušely si zahrát na spoustu všedních i nevšedních hudebních nástrojů. Čekala je také

fůra zajímavostí o celebritách či tanci a zpěvu a jejich historii. Nakonci nás navštívili DJ Martin a DJ Dušan. Děti si u nich vyzkoušely zvучení, práci DJ a moderátora. Poslední den za dětmi přišli rodiče a zhlédli jejich vystoupení na populární písničku We will rock you.

Druhý turnus

Letošní táborové téma byla tentokrát fakulta umělecká. Děti si mohly například vyzkoušet být na den architektky a postavit své vlastní stavby za pomoci všech materiálů, které našly v parku. Také jako profesionální malíři vytvářely unikátní umělecká díla, jako například portréty svých kamarádů, nebo abstraktní malby na plátna. Poté se z dětí staly sochaři, nebo dokonce i návrháři vlastních triček. Jeden ze skvělých pěti dnů na táboře, jsme se všichni pobavili nad originálními divadelními kreacemi, nebo jsme také šly společně vyzkoušet jak to vypadá v kostele za varhanami. Celý tábor doprovázely oblíbené hry, písničky, výborné obědy a svačinky, na které se vždy moc těšíme. Když jsme zrovna na chvíli nevytvářeli umění, vytvářeli jsme báječná kamarádství a skvělé zážitky, na které budeme jak my vedoucí, tak i děti mile rádi vzpomínat. Děkujeme moc!

Farní kavárna ve Velké Bystřici je místem, kde se po mši svaté setkáváme ne jen na kávu

Milí farníci, drazí přátelé,

každou neděli po mši svaté se scházíme ve farní kavárně již od 1. prosince 2024 a pořád to funguje skvěle. Zveme další farníky, kteří ještě do kavárny nezavítali, pojďte i vy prožít farní agapé.

Co farní kavárna kromě kávy nabízí?

Po mši svaté si můžete dát kávu (i se šlehaným mlékem) či čaj, nebo něco dobrého k zakousnutí.

- Dětský koutek, kde se děti zabaví a rodiče si na chvíli oddechnou:
- Knihovnička s duchovní i běžnou literaturou
- Stolní fotbal
- Klidná vedlejší místnost pro soukromý rozhovor
- A hlavně: nemusíte stát venku v mrazu, dešti, větru ani vedru.

Nikoho tady neznám...

Nevadí vůbec! Stačí říct nahlas: „Jsem tu nový/á“ nebo „Nikoho tady ještě moc neznám“. Určitě si vás během chvíle někdo všimne a seznámí se. Věříme, že ve farním společenství vám bude příjemně.

Spěchám na oběd...

Jedno espresso nebo čaj zabere jen chvíli. I tak budete doma brzy. A pro ty, co si rádi povídají po mši před kostelem, tak proč ne s kávou “to-go” v ruce.

Kdo chce, může se stát kavárníkem

A komu by se služba v kavárně zalíbila, může si vzít kavárenskou službu. Zapsat se může v tabulce. Není to nic složitého, rádi Vás zaučíme.

Přijďte si popovídat, zasmát se a setkat s lidmi z farnosti. Těšíme se na vás!

FARNÍ KNIHOVNA

Milí přátelé,

když v roce 2022 z naší farnosti odcházel otec Josef Opluštil, nechal založit a slavnostně otevřít farní knihovnu s myšlenkou, aby četba dobrých knih byla obohacením duchovního života farníků. A my v té myšlence stále pokračujeme. Už čtvrtým rokem knihovna funguje a půjčuje knihy, každou neděli po mši

svaté, v čase farní kavárny, což nám přijde jako pěkné propojení. Ve fondu máme duchovní, teologickou, naučnou literaturu, životopisy, taky díla z české i světové beletrie. A v neposlední řadě (velmi oblíbenou) literaturu pro děti.

Ráda bych se podělila o jeden malý, ale pro mne důležitý zážitek před dvěma lety, kdy jsem náhodou po mši našla v regálu farní knihovny knížku, která jako by byla přesnou odpovědí na palčivé otázky, se kterými jsem se chvíli předtím při mši v sobě prala. Ten zážitek mě tehdy moc povzbudil v tom, že má farní knihovna smysl, že člověku může takhle padnout do ruky kniha, kterou by sám od sebe nevyhledal. Tak i vás chci povzbudit, ať knížky z farní knihovny nenecháváte ležet v regálech. Jsou tady pro vás.

Zapůjčení knih vám kteroukoliv neděli po mši svaté ráda zprostředkuju já nebo služba v kavárně.

Krom toho s Naděou Ticháčkovou jednou měsíčně pořádáme tzv. Večery v knihovně, kam zveme nejrůznější hosty. V minulém roce to byli např. Jaroslav Sebastian Pastuszak, Otto Broch, náš otec Milan Maštera... Měli jsme také večer věnovaný domácí hospicové péči. Snažíme se, aby program byl pestrý. Scházíme se kolem stolu, u teplého čaje, dobrého vína a dalších dobrot. Děkujeme všem, kdo na večery chodíte a pomáháte vytvářet jejich laskavou atmosféru. Těšíme se na další.

Tereza Šustková

Ministranti

Ministrování není jen o tom přijít v neděli do kostela a vědět, kdy zazvonit nebo kam si stoupnout. Je to hlavně o tom být součástí party věřících kluků, která spolu tráví čas, učí se nové věci a zažívá obyčejné i neobyčejné chvíle.

Na ministrantských schůzkách nejde jen o „pravidla u oltáře“. Hrajeme hry, povídáme, někdy se zasmějeme sami sobě a jindy se snažíme zjistit, proč vlastně to, co při mši děláme, dává smysl. Ne vždy je nás plná místnost, ale tím více si vážíme každého, kdo přijde.

Rád bych pozval všechny kluky, kteří váhají nebo si říkají, zda na to mají. Ministrantské spolčo není o dokonalosti, ale o tom něco vyzkoušet – poznat nové kamarády, být u něčeho, co má přesah, a mít snahu se zapojit.

Dveře jsou otevřené pro každého, kdo má chuť se přidat, klidně jen na zkoušku. Těšíme se na každého, kdo udělá ten první krok.

Spolčo

Naše spolčo druhého stupně se v posledních měsících stalo místem, kde se mládež ve farnosti opravdu potkává, poznává a vytváří partu, která drží pohromadě. Pravidelná setkání nejsou jen o programu, ale hlavně o vztazích, smíchu, sdílení a společné cestě, která má směr.

Tento rok se chystáme na CSM v Ostravě, kam se už teď těšíme nejen kvůli programu, ale i kvůli tomu, že tam pojedeme jako jedna parta. Dalším snem je cesta do Koreje na Světové dny mládeže. Bude to velké dobrodružství a zároveň obrovská příležitost zažít církve v úplně jiném koutě světa.

Na farním dni jsme se proto snažili tuto naši cestu přiblížit celé farnosti. Připravili jsme malé „korejské zastavení“. Kdo chtěl, mohl ochutnat Korejku, zapojit se do kvízu, vyzkoušet korejské hry a dozvědět se víc o tom, kam a proč se chystáme. Bylo krásné vidět, kolik lidí se zastavilo, povídalo si s námi, smálo se a zajímalo se o to, co prožíváme.

Velké díky patří všem, kteří nás na této cestě podporují – ať už finančně, modlitbou, povzbuzením, nebo prostě tím, že se zastavili a byli s námi chvíli v rozhovoru. Každý příspěvek, každé slovo a každá podpora pro nás znamenají, že na to nejsme sami, ale že za námi stojí celá farnost. Těšíme se, že se s vámi budeme moci podělit o zážitky z Ostravy i z Koreje.

Pozdrav od otce opata

Milí Velkobystřičtí!

S vděčností vzpomínám na slavnostní mši svatou, kterou jsem s Vámi ve Velké Bystřici slavil v neděli 28. září 2025, o slavnosti svatého Václava, patrona Vaší arcidiecéze. Jubileum 750 let zve k pohledu zpět i vpřed – k vděčnosti za solidní kořeny i k motivaci kráčet vstříc budoucnosti.

Velkou Bystřici jsem zprvu znal spíše z vyprávění spolubratří působících na Svatém Kopečku u Olomouce. Výrazněji se mi pak vryla do paměti spíše při krátkém zastavení na začátku každoroční předvelikonoční poutě „Železný poutník“. Zpočátku nás její organizátor P. Marian Jiří Husek, O.Praem. právě u Vás před zámekem ve Velké Bystřici navzájem seznamoval, v

posledních letech (vzhledem k narůstajícímu počtu poutníků) už nás jen počítá a každému dává fazoli na cestu – jako semínko, které nám při pouti může představovat úmysl, na který ji konáme, a který neseme (a snad většinou doneseme) až do cíle.

I proto mám Velkou Bystřici spojenou právě se setkáváním na pouti. Filozof Martin Buber říká, že skutečný život spočívá v setkání – a u Vás jsem to mohl zakoušet opakovaně a velmi konkrétně. Některá setkání jsou plánovaná, jiná nečekaná. Má účast na jubileu obce vznikla vlastně shodou okolností. Páni biskupové se v ten den účastnili národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi. Většinou se jí účastním i sám, ale přišlo pozvání od Vašich pánů farářů – nejprve od P. Tomasze Žurka, posléze od P. Milana Maštery. Přišlo v zajímavé souvislosti – ve

stejném roce, kdy jste slavili 750 let obce, jsme totiž u nás na Strahově vysvětili po mnoha letech zase dalšího spolubratra na jáhna (a v listopadu pak na kněze) – Vašeho farníka Gottfrieda Daniela Bergera. V době, kdy je duchovních povolání jak šafránu, jsme tedy Vaši farnosti velmi vděční – a pozvání na oslavu jubilea se tak pro mě stalo zároveň příležitostí poděkovat.

Oslovilo mě u Vás živé farní společenství i otevřenost přesahující hranice, vyjádřená například přátelstvím s italskou partnerskou obcí Alfianello a hojnou účastí jejích zástupců na slavnosti. Vnímám jsem (a doufám, že správně), že jak s cizinou, tak mezi sebou navzájem spolupracujete a dobře vycházíte. Není to samozřejmost a velmi mě to povzbudilo.

Přeji Velké Bystřici, aby toto jubileum nebylo jen připomínkou úctyhodné minulosti, ale také znamením živé a nadějně přítomnosti. Ať je Vaše město i nadále místem dobrých setkání – mezi lidmi navzájem i mezi člověkem a Bohem. Ať je požehnáním pro všechny, kdo zde žijí i procházejí.

Daniel Peter Janáček, O.Praem.

FOTOGALERIE

Klub Archa

Betlémské světlo Velká Bystřice

Křížová cesta po kapličkách

Poděkování za úrodu

Příměstský tábor

Bohoslužba slova

Vánoční zpívání Bukovany

Spolčo chlapů

Farnost Hlubočky

V letošním roce jsme slavili 115 let od posvěcení kostela v Hlubočkách. Celodenní nedělní program Hodových slavností s žehnáním medu začal v 10 hodin slavnostní mší svatou v našem kostele. Ve 14 hodin pokračoval odpolední program, který zahájilo žehnání medu otcem Tomaszem Žurkem. Celý odpolední program moderoval Ondřej Nakládal. V pásmu na lidovou notu vystoupily tyto folklórní soubory: Str.Haná z Velké Bystřice, Rozmarýn z Újezdce a Šmykňa z Ostravy. Všechny soubory předvedly originální pojetí lidových zvyků svého kraje. Jejich vystoupení v krásných krojích bylo pěknou připomínkou bohatého kulturního dědictví, které se předává z generace na generaci. Pro děti bylo připraveno malování na obličeje, medové dílničky a skákací hrad. Odpolední program zakončilo vystoupení Natálie Tichánkové s kapelou 4GOOD. V okolí kostela byla spousta stánků s občerstvením a rukodělnými výrobky. Nechyběl ani stánek místních včelařů a velmi oblíbená letní knihovna. Jako loni jsme realizovali i farní stánek, kde bylo možné dát si kávu s farářem, na kterou se stála fronta. Novinkou na prodej ve farním stánku byly oplatky farnosti Hlubočky. Tento rok jsme zorganizovali i tombolu, která měla také velmi pozitivní ohlas. Krásné počasí naštěstí vyšlo jako v předchozích ročnících. Medové hody pořádané obcí Hlubočky společně s naší farností vytvářejí příjemný prostor k vzájemnému setkávání občanů s možností si jen tak v klidu popovídat.

Farní zahrada za nočního svitu, aneb čtvrtý ročník přespání ve stanech na farní zahradě.

Letošní přespávačka na farní zahradě proběhla 18.- 20. srpna. Letos se tato akce spojila s farním táborem ve Velké Bystřici. Děti, které se zúčastnily tábora, a jejich rodiče ještě strávili odpoledne na farní zahradě. Kromě kmenových rodin Machýčků, Szecówků a Stehlíků jsme moc rádi přivítali rodinu Miřátských. Posedět u ohně přišli i ti, kterým stanování není blízké, ale rádi si přišli popovídat a třeba opéct špekáčky. Byly to bezvadné dvě noci, bez deště a v dobré náladě a mimochodem, jeden z velkých plusů této akce je to, že se člověk může večer pomodlit jen pod noční oblohou. Cílem přespávačky bylo stmelit malé děti a také dospělé z naší farnosti.

Výstava betlémů

Čtvrtý ročník výstavy betlémů v kapli na Posluchově se letos uskutečnil první a druhou neděli adventní. Výstavu zahájilo i letos krásné hudební vystoupení cimbálové muziky Parádnice z Velké Bystřice. Návštěvníci si mohli prohlédnout betlémy vyrobené z různých materiálů. Nejvíce jich bylo z papíru, ale mohli jsme vidět i betlém ze skla a krásný háčkovaný betlém. Zajímavostí byl papírový betlém k zavěšení na zeď ze začátku minulého století. Další novinkou byl dřevěný betlém od pana Jaroslava Beneše z Loštic s namalovaným pozadím od pana Pavla Alexandra Tatouna, které zobrazovalo hlubočský kostel s okolní krajinou. Letos se do

výstavy zapojily i děti ze ZŠ Mariánské Údolí a Hluboček. Jejich malé betlémy byly umístěny na samostatných nástěnkách. Pro děti, které se přišly podívat na výstavu bylo připraveno skládání puzzle s obrázkem betléma a pro tvoření doma si děti mohly vzít jednoduchou vystřihovátku betléma s omalovánkou. Obětavou průvodkyní výstavy po obě neděle byla paní Mikisková. Počet návštěvníků byl oproti loňskému roku nižší kvůli probíhající výstavbě vodovodu a kanalizace. Počasí kdy venkovní teplota byla dlouhodobě nad nulou plus stavební práce na Posluchově změnily

přístupové cesty v bahnité pole. Také možnost parkování autem byla velmi omezená. Tento rok opravdu nebylo možné návštěvu výstavy spojit s příjemnou procházkou na Posluchov. Těšíme se na další ročník výstavy a snad i příznivější podmínky.

Farnost Velký Týnec

Milí čtenáři,

dovolte, abych vám trochu přiblížila naši farnost Velký Týnec. Letos v létě jsme vstoupili do nové reality spolu s vámi. Naše farnost, farnost Velká Bystřice a farnost Hlubočky, kromě toho, že jsme vlastně sousedé, nebo skoro sousedé, tak od léta 2025 máme ještě jedno nové silné pojítko, které nás nyní blíže propojuje, je tím náš společný duchovní pastýř, náš nový farář, otec Milan, který dostal na starost ne jednu, ale tři farnosti a Týnec je jedna z nich. Nyní si zvykáme na to, že patříme blíže k sobě, postupně se setkáváme a poznáváme. Tak kéž i tento text přispěje k tomu, že se o nás Týnečácích trochu něco dozvíte. My si zase rádi přečteme něco od Vás. I když v tomto článku má být ohlédnutí za minulým kalendářním rokem, přesto mi právě letos dovolte, abych to vzala trochu více zešíroka, a to proto, abyste si o naší farnosti a kostele udělali přece jen trochu ucelenější obraz.

V jedné písni od místních skladatelů a muzikantů se v čuháckém nářečí zpívá: „Ten týnecký kostel z daleka je vidět, ten týnecký kostel, věž má pěknou bílou...“ Týnecký kostel je opravdu zdaleka vidět, ať už jedete od Olomouce, po dálnici od Brna nebo od Ostravy, nebo cestou od Přerova. A jak já vždy říkám, když se odněkud vracíme: „Už je vidět náš kostel, tak jsme skoro doma“. Týnecký kostel je opravdu viditelný zdaleka, je to jistě díky rovinaté krajině, také díky tomu, že kostel v Týnci stojí na kopci a rozhodně je to i díky jeho velikosti. I když se jedná o kostel na vesnici, jde o stavbu, na venkovské poměry, relativně velkou. To z něj dělá dominantu, která je vidět široko daleko. A jestli je ta věž „bílá“, jak se zpívalo? Z dálky vám to tak možná může připadat, když však přijedete blíž, zjistíte, že barva fasády je světle žlutá. Ale píseň měla pravdu, věž kostela byla původně bílá, pak ji na dlouhou dobu zastínil šedý brizolit, pak byl kostel zase bílý se žlutými pilastry, v současnosti je světle žlutý s bílými pilastry. Na střeše je černá krytina (nyní se po etapách vyměňuje), dominantou celé stavby je vysoká věž s cibulovou bání přirozeně pokrytou měděnkou. Za povšimnutí stojí, že hlavní loď má dvě řady

oken nad sebou, díky tomu je kostel plný světla.

Náš nynější kostel má barokní podobu, jeho historie však sahá až do dob středověku. První zmínka o kostele v Týnci pochází už z roku 1286. Dalším významným rokem byl rok 1512, tehdy došlo buď ke generální přestavbě, nebo byl starý kostel stržen a postaven nový. Kostel pozdně gotický zbudovali ze svých prostředků čtyři místní sedláci. V roce 1744 se stal týneckým farářem Karel Josef Veselý, který inicioval a realizoval stavbu kostela v barokním slohu a tuto stavbu můžeme obdivovat až do dnešních dnů. S výstavbou kostela se začalo 7. dubna 1750, kdy byl položen základní kámen. Začalo se výstavbou presbytáře, který byl situován východněji než u původní stavby. S výstavbou chrámové lodi se začalo v roce 1753. Jelikož nová chrámová loď vznikala na místě původní chrámové lodi, ruku v ruce se stavbou se dělala demolice staré stavby. Historické prameny přímo uvádějí: „okolo starého kostela, který zůstal státi až zdě nového kostela vystavěny byly“. Stavba barokního kostela byla dokončena v roce 1760. Už během výstavby farář Veselý zadal malíři Josefu Ignáci Sadlerovi malbu hlavního oltářního obrazu s motivem Nanebevzetí Panny Marie. Kostel je tedy zasvěcen Panně Marii Nanebevzaté, patronce našeho kostela, jak říkáme u nás „hody“, slavíme na tento svátek, tedy 15. srpna. Kostel byl slavnostně vysvěcen 12. října 1760 biskupem Leopoldem hrabětem ze Scherffenbergu. Malíř Sadler rovněž vymaloval cyklus 12 apoštolů, z těchto obrazů se dochovalo jen 9 (nyní jsou na výstavě ve Šternberku). Za zmínku stojí historie věže kostela. Věž je starší než nynější barokní kostel. Věž pozdně gotického kostela z roku 1512 byla nižší, protože původní kostel byl menší, farář Veselý chtěl, aby věž zůstala zachována. Tak se také stalo, na původní věž bylo přistavěno ještě další čtvrté patro, tak aby výška věže odpovídala výškově k nově postavené budově. Na věži kostela je typická cibulová báň. Věž měla v dřívějších dobách pravděpodobně i obranný charakter (v prvním a druhém patře jsou malé okenní otvory, což byly pravděpodobně střelny). Zajímavostí je, že věž nemá svou osu symetrie identickou s osou kostela. Z věže týneckého kostela se ozývají tři zvony. Původní zvony se nedochovaly. V roce 1972 byly do věže kostela slavnostně zavěšeny tři zvony: Maria (ladění Fis, 760 kg), Leopold (ladění A, 440 kg) a Metoděj (ladění H, 300 kg). (Historické údaje čerpány z knihy: *Historie a současnost farního kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Velkém Týnci*, Eva a Jiří Vidlíčkovi, 2010).

Týnecký kostel je opravdu skvostem, je krásně opravený nejen zvenku, ale i v interiéru (výmalba, restaurované obrazy, plastiky, kazatelna, oltáře, zlacení, varhany...). Když mluvím o našem kostele, hrozně ráda dodávám, že je to „néhezčí kostel na Hané“. Věřte mi, že to nejsou slova pychy nebo přehnaného sklonu k patriotismu. Čeho si opravdu vážím a před čím

smekám, je um a šikovnost našich předků, architektů, řemeslníků, nadšení a práce místních kněží... Neohlížím se jen do dob dávno minulých, ten kostel by nebyl tak krásný, nebýt píle, podnikavosti, šikovnosti, financí...mnoha a mnoha lidí, kteří svou víru žili a žijí dodnes. Pro mě je náš kostel symbolem kontinuity mezi staletími.

V předchozích i těch současných generacích jsou konkrétní lidé, kteří budovali, opravovali a starají se až do dnešních dnů o to, aby náš chrám byl opravdu krásný. Tak až pojedete kolem, určitě přijďte, prohlédněte si kostel z venku, z blízka i z dálky. Přijďte na mši sv., na bohoslužbu slova, na koncert... a podívejte se do našeho chrámu i zevnitř. Věřím, že vás to zasáhne něčím hluboce krásným.

Do farnosti Velký Týnec patří i okolní obce se svými kostelíky a kaplemi.

Krčmaň, je zde filiální kostel patřící obci, patrocinium se slaví na svátek sv. Floriána, tedy 4. května.

Grygov, je zde kaple, patrocinium se slaví na svátek sv. Jana Nepomuckého, tedy 18. května.

Čechovice, je zde kaple, patrocinium se slaví na svátek narození Panny Marie, tedy 8. září.

Vsisko, je zde kaple, patrocinium se slaví na svátek sv. Matouše, tedy 21. září.

Hostkovice, je zde malá kaplička navštívení Panny Marie.

Za zmínku jistě stojí významní rodáci z naší farnosti, jejichž odkaz si v letošním roce 2026 budeme připomínat. Je to Leopold Prečan (1866-1947), od jehož narození letos uplyne 160 let. Byl knězem, doktorem teologie, od roku 1923 byl arcibiskupem olomouckým a metropolitou moravským. Zasloužil se o hospodářskou stabilizaci arcidiecéze, opravil arcibiskupský palác a kroměřížskou rezidenci, podporoval a zveleboval kněžský seminář, nejen po stránce stavitelské, ale snažil se o zvýšení úrovně studia. Navázal na svého předchůdce Antonína Cyrila Stojana, zasloužil se o povýšení velehradského chrámu na baziliku minor, nechal dostavět poutní dům Stojanov na Velehradě, podporoval výstavbu poutního domu na Hostýně. Byl sběratelem uměleckých předmětů. Financoval stavbu fary a kostela v Olomouci Hejčíně, kde je také pohřben.

Dalším významným rodákem a to z Grygova, byl Jan Šrámek (1870-1956). Byl výraznou osobností, byl kněz, sociolog a politik. Založil Moravskoslezskou křesťansko-sociální stranu, byl politikem zemského sněmu a poslancem říšské rady, angažoval se v jednotě Orel, zakládal tištěná periodika. Po vzniku Československa byl předsedou Československé strany lidové. Byl velmi obratným politikem, působil jako ministr v různých resortech, přezdívalo se mu „ministr kompromisu“. Byl blízkým spolupracovníkem E. Beneše, v Londýně v době války stál v čele exilových vlád. V březnu 1948 chtěl odejít do exilu, komunisté ho však zatkli, čekalo ho pak doživotní vězení v internačních zařízeních. Od jeho úmrtí letos uplyne 70 let.

Ohlédnutí za loňským rokem.

Naše farnost žije po celý rok. Pojďte s námi nahlédnout na to, co jsme prožili.

Leden

Nový rok začínáme dobrovolnickým skutkem: Tříkrálová sbírka české katolické Charity. Je to již léty zaběhaná akce, do které se každoročně zapojuje mnoho příznivců dobrovolníků (děti koledníci i vedoucí skupinek). Na území celé naší farnosti (vesnice: V. Týnec, Čechovice, Vsisko, Grygov, Krčmaň, Hostkovice) bylo v terénu neuvěřitelných 46 kasiček a ve všech těchto obcích se celkem vykoledovalo 186.845 Kč.

Únor 2025

9. února byla do naší farnosti dovezena relikvie mladého italského světce Carola Acutise. Relikvie byla vystavena v kostele, je to den osobních modliteb, v kostele se v tichu modlí mnoho lidí, během celého dne.

Náš stávající dlouholetý farář, otec Václav měl zdravotní problémy. Na výpomoc do naší farnosti přišel P. Vojtěch Radoch, který tuto službu přijal na následujících 6 měsíců. Za jeho obětavou službu v naší farnosti mu s vděčností děkujeme.

Březen

Začala postní doba. Aktivita pro věřící, postní křížky na Golgotě (za splnění týdenního úkolu si každý může slepit křížek a dát ho na symbolickou Golgotu). Jdeme křížovou cestu v přírodě, na Bílou sobotu bývá tichá adorace u Božího hrobu.

Květen

Svátek matek, děti nesou v průvodu na začátku mše věnec ve tvaru srdce se stuhou, na níž je vyšitý nápis: „Našim maminkám“. Po mši každá maminka dostane malou kytíčku.

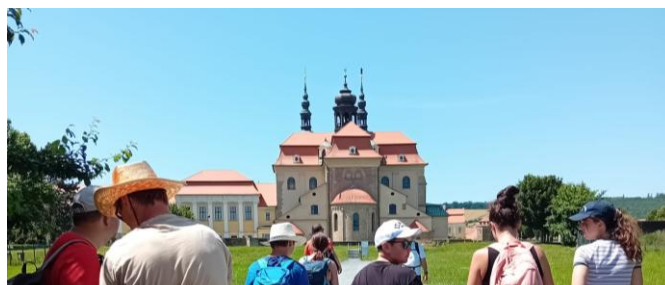

Červen

Svátek Božího Těla,
eucharistický průvod kolem
kostela. Zpíváme, modlíme se,
dětí rozhazují z košíčků květy.

Farní pouť – Jedeme vlakem do Starého Města u Uherského Hradiště, pěšky jdeme na Velehrad. Oběd si dáme venku, jdeme na růženec a na mši do baziliky, navštívíme velehradské podzemí, jdeme ke hrobu našeho rodáka Mons. Jana Šrámků na místní hřbitov.

Rozlučka s otcem Václavem. Dvacet sedm let u nás působil a sloužil P. Václav Haltmar, až do svých 82 let. Do naší farnosti přišel 4.8.1998. S přibývajícím věkem a zdravotními problémy otec Václav odchází do kněžského důchodu. Po mši svaté přijde dojemné loučení. Pokud někdo nechal nesmazatelnou stopu v naší farnosti, tak je to otec Václav. Troufám si říct, že co dokázal za dobu svého působení, nedokázal nikdo před ním. To, že je náš kostel krásně opravený a zářivý za to vděčíme pracovitosti a pílí otce Václava. Tolik oprav, renovací, rekonstrukcí, restaurátorských prací...nejen na budově kostela. Došlo rovněž ke statickému zajištění fary, udělala se nová krytina, vyměnily se okna, zaizolovala půda... Opravdu s vděčností vzpomínáme a ze srdce děkujeme za vaši práci, modlitby a úsilí a to nejen Vám, otče Václave, ale i vaší rodné sestře, sestře Norbertě, za vše, co dobrého jste v naší farnosti udělali. Přejeme vám zdraví a zasloužený odpočinek v kněžském důchodu!

Červenec

V neděli 13. července k nám na mši poprvé přichází náš nový pan farář, P. Milan Maštera.

Srpen

K faře patří velká zahrada. Sečeme a sušíme seno, ještě že je tolik ochotných pomocníků.

V neděli 17. srpna, byla u nás slavnostní mše sv., slavili jsme hody. Na začátku mše nesou děti dožínkový věnec, pokládají ho před oltář. Po mši sv. je před kostelem nachystáno občerstvení, o které se postaraly šikovné hospodyňky. Užíváme příjemné atmosféry, kdy můžeme spolu posedět, popovídat si, dát si něco dobrého.

Na konci prázdnin děláme na farním dvoře táborák, děti si hrají v zahradě, tentokrát se povozily i na Matyldě (poník).

V říjnu a listopadu probíhá v Olomouci kurz pro služebníky Eucharistie. Z naší farnosti ho absolvuje 7 osob. Mohou se zapojit ve svých kostelích a kaplích při rozdávání svatého přijímání, při moderování bohoslužeb slova a mohou navštěvovat staré a nemocné, kterým budou nosit svaté přijímání.

Prosinec 2025

5. prosince, za dětmi do kostela přijde Mikuláš. Jelikož nebyl sníh a Mikuláš neměl jak táhnout sáně s balíčky, dovezl je na malém žebříňáčku. V nebi si vždycky vědí rady....

10. prosince- Roráta, ranní mše svatá ve svitu svíček. Po mši jdeme na snídani na faru, děti pak jdou přímo do školy.

22. prosince. Koncert v našem kostele, vánoční tematika písní od renesance po současnost, zpívá a hraje 32 muzikantů, na konci všichni přítomní ve svitu svíček zpívají známé koledy. Atmosféra krásná, kostel zcela plný. Výtěžek dobrovolného vstupného posíláme do dětského hospice do Brna.

Silvestr- po bohoslužbě slova se přemisťujeme na faru, sešlo se nás dost, slavíme spolu silvestrovský večer.

Chod kostela a život ve farnosti.

O mnohé technické i praktické věci se stará obětavý pan kostelník, u oltáře při nedělní mši svaté, která bývá v 8 hod., přislужuje zpravidla 8 ministrantů, z kůru se ozývá až 7 ženských hlasů scholy, o úklid kostela se stará min. 14 dobrovolníků, květiny chystá střídavě 7 květinářek. Každý měsíc, zpravidla druhou neděli v měsíci, bývá po mši na faře farní kavárna, o její přípravu se rovněž stará několik dobrovolníků. Do náboženství chodí 6 dětí prvního stupně, na spolčo mládeže chodí 4-7 mladých (mladí vyrábí mimo jiné růžence náramky, lze si vybrat, za dobrovolný příspěvek je naleznete vzadu v našem kostele).

O práci na zahradě, především sečení trávy, sušení a odvoz sena se stará velká řada dobrovolníků pomocníků, zapojuje se až 30 lidí.

A jaké jsou plány a výhledy na rok 2026? Snažíme se uchopit a dobře promyslet využití fary. Mělo by dojít k pronájmu některých prostor, první patro fary by mělo být přeměněno na byty, které budou

sloužit k pronájmu. Návrhy řešíme s panem architektem, nyní nás čeká technické provedení a realizace zmíněných plánů a vizí. Na střeše kostela dojde i v roce 2026 k dalším opravám. Měla by proběhnout druhá etapa výměny střešní krytiny (starý beternit je postupně vyměňován za štípanou břidlici, životnost takové krytiny bude mnohem delší). Za námi je teprve 1. etapa výměny krytiny, čekají nás ještě další 3. V letošním roce by se měla realizovat druhá etapa, finančně jde o náročné akce, cena každé etapy přesahuje 1 mil. korun. Když opustíme materiální budovatelské vize a zadíváme se na pastorační aktivity, tak se můžeme těšit a určitě duchovně doprovázet 4 dospělé katechumeny, kteří se připravují na křest, biřmování a své první svaté přijímání, 2 z nich jsou z naší farnosti. Spolu s nimi se těšíme na velikonoční vigilií. V březnu nás čeká připomínka našich slavných rodáků (Prečan, Šrámek), kdy si je s námi přijede připomenout otec arcibiskup Josef Nuzík. V květnu se budeme těšit na první svaté přijímání dětí. Tak to jsou alespoň některé výhledy na letošní rok. O to, jak to proběhne, se s Vámi podělíme, dá-li Pán Bůh, zase příště.

Napsala: Pavla Strejčková

Krátké pozdravení z Krčmaně (farnost Velký Týnec).

Od léta loňského roku, poté, co otec Václav z důvodu stáří a nemoci již dále službu nemohl vykonávat, celou farnost spolu s dalšími povinnostmi převzal otec Milan Maštera. Nebylo toho málo, co mu připadlo. Stáli jsme před bolavou pravdou, že luxus pravidelných nedělních mší svatých z pochopitelných důvodů u nás v Krčmaně končí. Současně nastalo i nesnadné přemýšlení, jak udržet duchovní život v našem kostelíku. Měli jsme a máme velkou touhu udržet Krista svátostného přítomného v Eucharistii v našem

Za naše malé společenství farníků zdravím do tohoto zpravodaje. Ráda bych krátce informovala o duchovním dění v naší obci.

Ještě do začátku minulého roku (za dlouhodobé aktivní) služby otce Václava Haltmara jsme byli zvyklí na pravidelné nedělní mše svaté v našem kostele svatého Floriána v Krčmaně. Žijeme s naší rodinou čtvrtstoletí hned naproti kostelu a na bohoslužby jsme s dětmi chodili každou neděli téměř v pantoflích. Kluci ministrovali, my s dcerkou a manželem jsme zpívali na kůru. Podporovali jsme svou účastí na mších svatých naše místní společenství rádi a pravidelně.

svatostánku. Rozhodli jsme se nadále scházet v sobotu večer k pravidelné modlitbě. Jen jsme úplně nevěděli k jaké. Za podpory a díky nápadu kněze ze sousední farnosti Rokytnice u Přerova (přeci jen patříme mezi hraniční obce dvou děkanátů) otce Tomáše Klíče, kterému naše situace v Krčmaně nebyla lhostejná a i jako náš rodinný přítel se zajímal o dění v obci, jsme objevili, jak na to.

Jde o liturgii hodin (první nedělní nešpory) doplněnou o úvodní lucernarium s modlitbou za církev, četbu evangelia a adoraci se svatým přijímáním, které bylo zpočátku pouze duchovní. Na každý týden míváme připravený asi pěti stránkový sešit s aktuálními liturgickými texty. Díky přítomnosti paní varhanice z vedlejší obce a aktivitě nás všech se tato bohoslužba chval rozvinula v plnohodnotnou liturgii trvající každý sobotní večer asi 45 minut. Otec Klíč občas přijede za námi (dokud mu to povinnosti umožní) a někdy s sebou vezme i některého z farníků. Možná ze zvědavosti, možná z opravdového zájmu, protože je jasné, že podobnou situaci jako my budou v brzké době řešit mnohé malé obce. Na tomto obřadu je krásné, že jej zvládáme my sami, laici a rozhodně si toto modlitební setkání nelze splést se mší svatou. Obava, že by někdo mobilní kvůli této vigílii nejel v neděli někam do okolí na mši se ukazuje jako zbytečná.

Po přemýšlení a promodlení celé situace jsme na podzim loňského roku spolu s manželem a ještě jednou mladší důchodkyní z naší obce navíc kývli na aktivní pomoc ve farnosti a nastoupili jsme do kurzu pro Služebníky Eucharistie, abychom ještě účinněji mohli sloužit v naší farnosti a především právě i našemu malému společenství v Krčmani. Jsme velmi vděční, že jsme tu tři pověřeni laici k podávání eucharistie, takže pravidelné setkání s Kristem v této naší malé komunitě dostalo opět i svátostnou podobu. Zároveň vnímám i upevnění našich vztahů, které se rozvíjejí v sakristii příležitostným posezením po večerní modlitbě. Za podpory otce Milana i Tomáše jsme formováni pro nové poměry a v souladu s platným ustanovením kodexu je zde sloužena jednou měsíčně mše svatá, aby v kostele mohl zůstat svatostánek s Ježíšem v Nejsvětější svátosti.

Za nenadálou situaci a zkušenost jsme velmi vděční. Aktivovala naše malé společenství, vedla k dialogu a hledání cest, semkla nás a přivedla k obnově naší víry a touhy mít Pána na prvním místě a středem našeho společenství. Jsme si vědomi křehkosti celé situace, ale s důvěrou a vděčností se vytrvale scházíme dál. A rádi mezi námi vítáme kohokoliv, kdo se touží zapojit do naší liturgie. Je otevřená pro všechny. V sobotu večer vždy v 17.00 hodin v zimním čase a v 18.00 v letním čase. Díky Bohu.

Vydáno dne 24. 8. 2026

Vypracoval: Tomáš Zendulka